

Efter Dagsordenen foretoges dernæst første Behandling af Forslag til Lov om Fuldførelse af Havnen ved Frederikshavn*).

Da Ingen begjærede Ordet, afstemtes Sagens Overgang til anden Behandling og vedtoges eenstemmigt med 34 Stemmer.

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: første Behandling af Forslag til Lov om Afgang til Næringsfattens Ophævelse i Kjøbstæderne**).

Da Ingen ønskede at høre sig, afstemtes Sagens Overgang til anden Behandling og vedtoges eenstemmigt med 28 Stemmer.

Derefter foretoges den følgende Sag paa Dagsordenen: første Behandling af Forslag til Lov, indeholdende nogle Forandringer i § 2 i Loven af 26de Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster*).

Lüttichau: Det er ikke for at fremføre nogen Betænkelighed mod det Lovudkast, der nu foreligger til Behandling, at jeg har udtalt mig Ordet, men det er blot for at henstille en Bemærkning til nærmere Overveelse angaaende Redningen af Skibbrudne; det forekommer mig nemlig, at en saadan Redning undertiden mislykkes, fordi man ikke seer sig istand til at staffe en Forbindelse med Landet tilveie. Grunden dertil er den, at Strandvingerne finde Sted med en stærk Paalandsvind, og at det mod en saadan ikke altid er muligt at drive en Raket med Toug ud over det strandede Skib. Derimod vil det vist være vanffeligt at finde et Middel fra Landsiden. Det skulde derimod synes, at det ligger nær at forsyne Skibene, om ikke med et fuldstændigt Raketapparat, saa dog med en eller anden

Indretning, f. Ex. en lille Morkeer, hvormed de kunde kaste en Kugle med et Toug ind paa Land. Dette vilde forholdsviis være meget let, fordi Vinden hjælper til at føre Kuglen med Touget ind mod Landet. Der vilde derved være tilveiebragt en Forbindelse med Landet, hvorved Redningen kan iværksættes og fuldføres uden nogen videre Ulempe. Dette Middel er igrunden saa simpelt, at jeg har haft Betænkelighed ved at fremføre det, fordi det skulde synes, at det ligger saa nær at komme til denne Udvei. Jeg har imidlertid troet, at det kunde fortjene nærmere at undersøges, om ikke en saadan Udvei kunde benyttes.

Brockdorff: Jeg skal ganske tiltræde, hvad den ærede sidste Taler har sagt. Det Samme har svæbet for mine Tanker, og jeg skal kun tillade mig en Betsøining. Der er nemlig den Vanskelighed forbunden med at kaste Raketterne, at Linen ikke kan holde. Det er jo bekendt, at der anbringes en Line eller et tyndt Toug til Raketten, naar den kastes over det skibbrudne Skib, skal synke ned paa Skibet og gribes af de Skibbrudne og derpaa gjøres fast ved Skibet. Ved Hjælp af denne Line hiber man saa paa Skibet et stærkt Toug ud fra Land, paa hvilket Redningsstolen da kommer i Bevægelse, hvorved Redning bliver mulig. Ulykken derved har været, at man vel har kunnet faae Raketterne stærke nok, men at Linen, naar de bleve over en vis Styrke, bristede, og der fremkom da ingen Hjælp derved.

Nu har jeg hørt sige her i Byen, skjøndt jeg ikke er feil underrettet i saa Henseende — at der er gjort Forsøg paa at konstruere nye Raketter. De Raketter, der hidtil ere brugte, ere nemlig komne fra England, de ere temmelig dyre, men det bør jo ikke komme i Betragtning, naar de blot kunne svare til Hensigten. Jeg har imidlertid overbevist mig om, og jeg har haft Leilighed til at see, at disse engelske Raketter ere blevne brugte, men at de ikke have naaet meget langt ud, fordi de ikke havde den fornødne Kraft, og hvorfor havde de ikke den fornødne Kraft? Fordi Linen, hvis de havde haft en større Kraft, vilde være bristet. Altsaa de Skibe, der strandede, og ere

*) Lovforslaget findes i Anh. A.

**) Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 1281.

***) Lovforslaget findes i Anhang A.